

[Socialministeren]

det nævnes, at arbejdsgivernes betaling af sygedagpenge i 13 uger må anses for at rumme et større incitament til forbedringer for at reducere sygdomsfrekvensen. Arbejdsmiljøets betydning kan ikke overvurderes, men det må ikke glemmes, at talrige arbejdsskader indtræffer uden relation til arbejdsmiljøet. Samtidig må det fremhæves, at arbejdsmiljøbetingede skader – især erhvervssygdomme – ofte er opstået ved påvirkninger gennem arbejdsprocedurer, som senere er taget ud af brug, afhjulpet eller under forbedring i kraft af det offentlige og faglige tilsyn. Populært sagt kunne man beskrive situationen således, at man måtte straffe arbejdsgivere i malerfaget for skader opstået på grund af skadelige påvirkninger, som ingen havde kendskab til eller kunne have kendskab til, da påvirkningerne fandt sted for en årrække siden.

Jeg må nære betænkelighed ved tankerne om en forsikringsordning efter den tyske model, specielt fordi dette forslag ville nødvendiggøre en statslig indblanding i forsikringssekskabernes interne forhold i et her i landet hidtil ukendt omfang. Selskaberne måtte således gøres brancherettede, og virksomhederne måtte ved lov forpligtes til at tegne forsikring i vedkommende branches forsikringssekskab. Herudover må det imidlertid også nævnes, at forslaget ikke kan gennemføres uden dybtgående ændringer i dansk lovgivning. På social- og sundhedsområdet består der et *sikringsssystem* (bortset fra arbejdsskadeområdet) finansieret via skatterne, medens der i Vesttyskland er tale om et egentligt generelt *forsikringsssystem*, der hovedsagelig bygger på bidrag fra arbejdsgiver og arbejdstager.

Til slut skal jeg tilføje, at jeg i denne redegørelse ikke er kommet ind på spørgsmålet om sagsbehandlingstiden i sikringsstyrelsen. Jeg henviser herom til mit indlæg under forespørgselsdebatten og mit svar på spørgsmål nr. S 146 (Folketingstidende sp. 1553), hvor jeg nærmere redegjorde for de initiativer, der er og vil blive taget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til statsministeren [om, hvilke konsekvenser regeringen agter at drage af be-

tænkningen fra regeringens ungdomsudvalg, og om, hvilke initiativer regeringen agter at tage i anledning af FNs ungdomsår].

Af Nørgaard Sørensen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 11/12 84).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Rådgivning m.v. på hjælpemiddelområdet).

(Fremsat 5/12 84. Første behandling 11/12 84. Betænkning 13/12 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Groes (S):

Vi er meget glade for, at det initiativ, vi har taget på dette område, nu har resulteret i, at hjælpemiddelinstitutionen vil blive reddet, og at dets funktioner kan videreføres på en statsbevilling.

Vi lægger som nævnt i betænkningen vægt på, at brugerne bliver repræsenteret i bestyrelsen. Det er vigtigt, at de handicappedes viden om hjælpemidlernes nyttevirkning formidles direkte til bestyrelsen, og at instituttets virke og arbejdsområder inspireres af brugernes viden. Vi håber, en sådan ændring vil blive gennemført, og vil holde øje med, at det sker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.